

MAGASINET

det danske missionsforbund

Nr. 132
132. årgang
November
2020

- Er det tid til kulturforandring?
- Hvor er nøglerne til den missionale kirke?
- Kalder skaberværket på grøn omstilling?
- Er der liv i Lejrsted Lindenberg?

LEDER

Tid til kulturforandring?

I Danmark har vi en kulturminister. Hun har ansvar for at skabe gode rammer for kulturlivets udfoldelser. Set i denne sammenhæng bliver kultur opfattet som et udtryk for danskernes muligheder for særlige oplevelser. Under kulturministeriet hører museer, teater, sport og biografier med mere.

Men kultur er meget mere end noget, vi køber billet til. Det er noget, vi sammen skaber. Vores kultur er formet af vores mentalitet. Den skabes af den måde, vi lever sammen på. Det vi siger, og det vi gør, skaber en kultur. Det gælder også i kirken.

Usunde kulturer

Medierne har den seneste tid løftet sløret for en krænkelsekultur, en sexismekultur og en alkoholkultur, der har bevirket, at mange er blevet såret af andres ord eller handlinger. Politiske ledere har pludselig måttet forlade deres poster, fordi de blev indhentet af fortidens fejltrin. I politiske partier og virksomheder drøftes det nu, hvordan det kan blive anderledes. For når noget er usundt og skader andre, er det tid til kulturforandring.

Den sunde kultur kan ikke tages for givet

Mens strømmen af dårlige nyheder

rammer os, kan vi undres over kulturen blandt politikere og mediefolk. Men vi kan ikke nøjes med at undres. Vi må bruge anledningen til at overveje vores egen kultur i den lokale kirke. Er det tid til kulturforandring i vores sammenhæng?

Hvordan omgås vi hinanden? Er kirken et trygt sted for alle at komme? Historien viser desværre, at kulturen ikke altid har været sund i en hvilken som helst kirke. Vi kan derfor ikke tage det for givet. Den sunde kultur er ikke automatisk til stede. Den må formes og fremelskes af mennesker, der er sig bevidst, at vi vil have en kultur, hvor alle kan være trygge og føle sig godt tilpas.

Kirken som modkultur

De seksuelle krænkelser, som medierne har haft fokus på i efteråret, har i mange tilfælde været begrundet med magtmisbrug. Men også alkoholforbruget har været en væsentlig årsag til de krænkelser, der er foregået.

Det er en udbredt opfattelse i Danmark, at der skal rigtig meget alkohol på bordet, hvis man skal have en fest. Den holdning må vi udfordre. Danske unge har europarekord i alkoholforbrug. Der er tydeligvis brug for en modkultur, som viser en anden og bedre vej. Det kan vi gøre som kirke. I kirken må man forven-

te, at alkoholkulturen er præget af mådehold, eller at kirkens arrangementer er helt alkoholfrie i en hensyntagen til vores næste. Efterårets fokus på krænkelsekulturen viser jo, at Paulus har ret, når han siger: "Drik jer ikke berusede i vin, det fører til udskejelser, men lad jer fylde af Ånden". Det første kan skade vores medmennesker. Det andet kan bygge dem op.

Det er tid til at gennemtænke den lokale kirkes kultur. Er der områder, hvor vi har brug for en kulturforandring?

John Nielsen
Missionsforstander

C.S Lewis

Det er næppe en overdrivelse, når C.S. Lewis er blevet kaldt en af det 20. århundredes mest betydningsfulde kristne forfattere. Lige nu udgiver ProRex bøger fra Signatur-serien, der er nye oversættelser af C.S. Lewis' klassikere.

Læs videre på side 10

Magasinet Nr. 132, 132. årgang, November 2020.

Udgives af Det Danske Missionsforbund, www.missionsforbundet.dk. Bladet udkommer 10 gange om året.

Ansvarshavende: Forbundsrådet v/formand Brian Kjøller.

Redaktion: Peter Götz, John Nielsen og Brian Kjøller. Henvendelser angående indhold til Peter Götz, peter@goetz.dk.

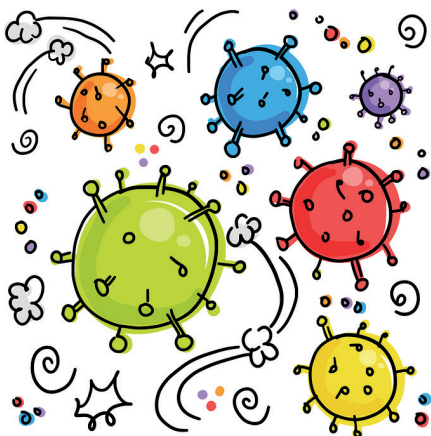
Grafisk design: Janie Conrad Riisager, kontor@bykirken.dk.

Sekretariatet: Borrevejlevej 26, 4000 Roskilde, sekretariat@missionsforbundet.dk, tlf. 40 16 21 31.

Forsidebillede: Saralystkirken i Aarhus skaber gode rammer for børn og unge.

NYHEDER

Pandemien sætter dagsordenen

Covid19 sætter fortsat i høj grad dagsordenen for hele samfundet, og dermed også for vores kirker. Vi oplever stadig, at arrangementer aflyses på grund af pandemien, og ved de arrangementer, der gennemføres, skal alt være gennemtænkt med henblik på at undgå smittespredning.

Nadverfejring

En af udfordringerne har været at fejre nadver på forsvarlig måde. Nogle har fundet løsningen i nadvertjenere med handsker og mundbind. Men nu er en helt ny mulighed dukket op. Nye udfordringer skaber som bekendt ny kreativitet.

På hjemmesiden www.kirke.shop, der har base i Aarhus, kan man nu købe, hvad virksomheden på sin hjemmeside kalder "Coronavenlig nadver". Brød og vin er pakket i et lille bæger, som hver enkelt gudtjenestedeltager får udleveret. "Både vin (druesaft) og brød (usyret) er forseglet og hver enkelt nadverdeltager er den eneste, der berører bægeret" skriver firmaet, der kalder dette "den ultimativt sikre måde at fejre nadver på".

Glædelig jul og god afstand

Julen nærmer sig, og vi ved allerede nu, at årets store højtid kommer til at foregå i skyggen af Covid19. Siden genåbningen af kirkerne i maj måned har vi været underlagt restriktioner, der skaber begrænsninger for, hvor mange der må lukkes ind i kirkerne. Det bliver en udfordring for julegudstjenesten, der er årets bedst besøgte. I nyhederne har man kunnet læse, at nogle Folkekirker har lejet den lokale sportshal for at skabe plads til, at flest mulige kan begynde julefejringen med en gudstjeneste. Også i Missionsforbundet tages der dette år nye initiativer for at rumme julens kirkegængere.

Kirker på forkant

"I Nørresundby deler vi julehilsen ud til familier i området. Hilsenen indeholder bønner, sange og bibelhistorier, som familierne selv kan læse i juledagene. Det giver anledning til, at de, som ikke kan komme til jule-

gudstjeneste, fordi der ikke er plads, kan holde noget der hjemme" siger David Højgaard, iværksætterpræst i kirkeplantningen Nordstjernen.

"Vi har valgt at holde to gudstjenester den 24. december. Men man skal tilmelde sig for at få en plads" lyder det fra Tomas Lindholm, præst i Strandvejskirken i Humlebæk.

Samme melding kommer fra Grindsted: "Vi holder gudstjeneste både kl.13.00 og kl.15.00" siger Charley Stephansen, præst i Vestermarks kirken.

Vinterstævne – isen er usikker

Når vi bevæger os ud i noget, som vi ikke ved, om bærer eller brister, bruger vi udtrykket "isen er usikker".

Det er et passende udtryk, når det gælder det vinterstævne, der er under planlægning.

På nuværende tidspunkt kan ingen vide, om det kan gennemføres. Men sæt alligevel et kryds i kalenderen ved en af disse to muligheder for at mødes i begyndelsen af det nye år:

Den 23. januar på Efterskolen Lindenberg eller den 6. februar i Vesterkirken i Stenum. Temaet for dagen er "Håb for Danmark".

I næste nummer af Magasinet forventer vi at vide, om gennemførelse er muligt. I så fald glæd dig til at læse mere om dagens program, der efter planen både rummer inspiration, udfordring og fællesskab.

Nøglerne er der – men hvor?

Det er sjovt at være barn i Saralystkirken

Vi kender nok alle til det ikke at kunne finde nøglerne. Sådan kan det i høj grad også være, når vi ønsker, at være en missional kirke

viteter er nogle i kirken også involveret i børnehave- og skolebestyrelser i nærområdet, og præsten er formand for et uddannelsesudvalg på den nærliggende Diakonhøjskole.

Det indre liv

I år er det overordnede tema for Saralystkirken: Det indre liv. Det handler i høj grad om at dele liv, tro og fællesskab med hinanden. Det kan udfolde sig gennem medvandring i dagligdagen, omkring gudstjenesterne eller et andet tilbud i kirken. Det kan også handle om

Af John Lorenzen
Præst i Saralystkirken, Aarhus

Socialt ansvar i byen

Saralystkirken vil gerne være med til at løfte nogle af de sociale udfordringer, byen oplever. Dem er der mange af. Kirken tilbyder derfor både musikskole og et socialt arbejde foruden målrettede sociale tilbud til børn, unge og voksne: *Saralystfamilien*, der er for børn og mødre, *SmileService* for unge teenagere og *KulturCafé* for alle, der ønsker at spise med.

I *SmileService* er formålet at støtte og hjælpe unge fra vanskeligt stillede familier. Her får de unge, guidet af en voksen, nye oplevelser, nye venner og gode fritidsaktiviteter samt mulighed for lønnede fritidsjob, hvor de yder assistance ved private og offentlige arrangementer. De unge hjælper med opstilling, service, madlavning, oprydning osv. De har også rengørings- og havejobs. Projektet

er støttet af TrykFonden, Aarhus Kommune og Børne- og Socialministeriet.

Opgaver i samfundet

Udover vores engagement i egne akti-

Vi drømmer og har ønsker for Aarhus Syd

- Vi ønsker at være et åbenhjertigt kirkefællesskab, hvor mennesker med deres forskellighed kan trives, vokse og opleve en nærhed med andre mennesker og med Gud.
- Vi ønsker at være et favnende og rummende fællesskab, der slet ikke ønsker, at alle skal gå i takt. Det er ikke altid nemt, men det oplever vi som Jesus-nært, for sådan var han.
- Vi ønsker at tilbyde børn og unge gode rammer for et kirkeligt fællesskab, og at skabe mange mindre grupper, hvor muligheden for nærhed opstår: Smågrupper, huddles, åndelig medvandring, mentorrelationer m.m.
- Vi ønsker at gøre det nemmere for århusianerne at træde et skidt nærmere vores kirke gennem foredrag, koncerter, årlige arrangementer i kirkens park for børnefamilier, jule/nytårsfester og Skt. Hans arrangementer.
- Vi ønsker, som det sidste i verden at blive opfattet som en tung, lukket og selvcentreret kirke.
- Vi ønsker at være i et nært samarbejde med andre kirker i byen. Det er nødvendigt for at kunne være kirke i en by som Aarhus. Det samarbejde førte bl.a. til at Saralystkirken tog initiativet til Det Himmelske Juleshow, som opstod for fem år siden, og hvor formålet har været at yde støtte gennem Julehjælp.

Fællesskab er en central værdi i Saralystkirken

at invitere til frokost, en gåtur, ringe til en anden, eller når et par stykker mødes og taler om nogle kapitler, de har læst i Bibelen.

Trivselsundersøgelse

Som en del af årstemaet er der afsat ressourcer til at gennemføre en omfattende trivselsundersøgelse. Det er en kvalitativ undersøgelse, der bygger på interviews med alle, der kommer i Saralystkirken. Her spørges der blandt andet ind til gudstjenesten, fællesskabet, frivilligt engagement, overensstemmelsen mellem værdierne og virkeligheden m.m. Resultaterne fremlægges på årsmødet i februar 2021 og skal herefter bruges til at vurdere, hvad der evt. bør nytænkes. Det er en omfattende opgave, men til gengæld også meget frugtbar.

Brobygning mellem familier

For at bygge bro mellem familierne i og omkring Saralystkirken, blev *Familie-Caféen* oprettet for et par år siden.

Efter en lidt tynd start, hvor nøglerne lige skulle findes, er det i dag et åbent klyngefællesskab for børn og voksne med 10-14 familier tilknyttet. Gruppen mødes til hygge, leg og samtaler en torsdag hver måned.

Der er gode legemuligheder i Saralystkirken, og når vejret er godt, benyttes legepladsen og boldbanerne. Efterfølgende er der mulighed for at spise med i kirkens *KulturCafé*.

Boom af studerende

De studerende mødes i *Ungkirke*, hvor de skiftes til at mødes i det store klyngefællesskab og i fire smågrupper. Flere af de studerende er involveret i et frivilligt arbejde i kirken. De har en mentor og benytter studetiden til at tage nye skridt.

At finde nøglerne

Vi kender nok alle til det ikke at kunne finde nøglerne. Sådan kan det også i høj grad være, når vi ønsker, at være en missional kirke.

Saralystkirken vil gerne række ud, og nogle gange lykkes det bedre end andre. I efteråret gør vi endnu et forsøg på at starte en klub for børn og betweenes, efter at have måttet erkende, at nøglerne ikke lå i hverken en teaterskole for børn eller babysalmesang. Det betød så ikke, at visionen blev droppet, men nu forsøger vi med et nyt tiltag. Denne gang tyder noget på, at nøglerne passer bedre.

Månedlig bededag

Saralystkirken har i efteråret afsat en særlig dag hver måned til bøn. Her beder vi for udvalgte emner, som bliver sendt ud til alle med en vis tilknytning til kirken. Der er nok at bede for i en stærkt voksende by som Aarhus; en spirende bandekonflikt, store sociale uligheder og COVID-19 udfordringer.

Når Gud har placeret os her i byen, tror vi også, at vi har et særligt ansvar for at bede for byen og bygge bro mellem mennesker og kirker, siger John Lorenzen.

I en serie af artikler stiller MAGASINET skarpt på dokumentet, TRO TIL TIDEN, der udkom i 2013. Med fokus på nogle af de helt centrale emner, som vores kristne tro og hverdag indeholder, forsøger dette dokument at præsentere de byggeklodser, som de allerfleste af os i vores lokale menigheder efter to års dialog kunne være enige i som bærende elementer.

Skaberværk, grøn omstilling og bibelsyn

Af Rasmus Elkjær Larsen
Præst i Aabenraa

Jeg har et livsmotto. Jeg vil være *for* noget, i stedet for at være *imod* nogen. Når jeg skuer ned gennem kirkehistorien, ser jeg en masse gode intentioner, som er endt i en grundkonflikt mellem "dem og os". Det viser mig, at det er lettere sagt end gjort at holde fast i sine gode intentioner.

Samvittighedsfrihed

Derfor er jeg meget glad for at have været med til at formulere TRO TIL TIDEN. Det var en vigtig periode i mit liv for trosforankring, og meget gavnligt at kunne sætte ord på tro og liv.

Det gav mig fornyet glæde over vores gamle valgsprog "livet over læren", men arbejdet med formuleringerne viste ikke blot dybden i denne bekendelse, men også kompleksiteten.

For skal man sættes fri fra noget, så skal der også være noget at sættes fri fra. Vi er derfor nødt til at drøfte det DNA, vi udspringer af og det fællesskab i Det Danske Missionsforbund, vi bekender os til, for at samvittighedsfriheden kan nå sit fulde potentiale.

Skaberværket og den grønne omstilling

Noget af det nye, vi har forholdt os til, er hele forvaltningen af Guds skaberværk – som en reaktion på, at vi i en lang periode mest havde fokuseret på en snarlig frelse væk fra den syndige og ødelagte verden.

For, som vi skriver, er skaberværkets identitet først og fremmest at være skabt af Gud som hans værk, og ikke primært at være ødelagt som syndige mennesker.

Det giver kirken en stemme i debatten

om den grønne omstilling, når vi som kristne påtager os ansvaret for det liv, vi har fået, den verden vi lever det i, og den fremtid de næste generationer vokser op i.

Bibelen er ikke sandheden i sig selv

TRO TIL TIDEN tager også vores bibelsyn op.

Bibelen er en helhed i sin beskrivelse af evangeliet om Jesus Kristus. Den er skrevet af mennesker, der er inspirerede af Jesus Kristus. Gud har indblæst liv i skrifterne, så de den dag i dag fremstår aktuelle og levende. Men bibelen er nedskrevet i sin samtid, hvorfor det må være sund teologi at samtiden altid fortolker skriften ind i sin egen tid. Derved kan et kirkesamfund forblive levende, og dele de gode nyheder om Kristus til enhver tid til ethvert folk, uden at skulle underlægge sig en bogstavtro bibellæsning uden syn for helheden.

Blot en bog uden Kristus

Bibelen har altså sin autoritet hos

Kristus, og lørevet fra ham er det blot en bog, der hurtigt bliver en lovsamling ud fra menneskelige tanker, og det var jo netop loven, Kristus frelste os fra.

En af de sætninger jeg husker fra drøftelserne dengang, vi arbejdede med Tro Til Tiden er: "Er det sandt, fordi det står i Bibelen, eller står det i Bibelen fordi det er sandt?"

Bibelen er for mig sand, når den formidler evangeliet om den treenige Guds vilje, givet til os i Kristus og ved Helligånden, når den anviser os vejen til sandheden.

Missionsforbundets teologi

Jeg spurgte engang missionsforstanderen, om han kunne fortælle mig om Missionsforbundets teologi. Han sagde, at det vel er summen af alle Missionsforbundets forkyndere. Det er i praksis nok sandt, men TRO TIL TIDEN giver alligevel et godt bud på noget, vi er fælles om, og jeg for min del bekender mig fortsat på indholdet og intentionerne.

Historien om Kwesi Hayford

I de snart 20 år, som Father's Home har eksisteret, har børnehjemmet taget sig af et stort antal forældreløse børn. Her er historien om ét af dem

Af Jørgen Hansen

Kwesi Hayford blev anbragt i Father's Home af de sociale myndigheder i oktober 2008. Hans mor kunne ikke tage sig af ham og hans yngre bror, fordi der desuden var en storbroder samt et spædbarn. De sociale myndigheder måtte derfor fjerne de to af dem, således at deres mor fik bedre forudsætninger for at klare tilværelsen med kun to børn.

Midlertidigt

Planen var, at anbringelsen kun skulle være midlertidig, indtil moren havde fået skabt et forsørgelsesgrundlag, men dette lykkedes aldrig, så de sociale myndigheder måtte anbringe børnene permanent i Father's Home's varetægt, så de kunne få en god pleje og omsorg. Børnehjemmet, Father's Home, sørgede for, at Kwesi kom i skole samt, at han fik et godt og sundt liv med kærlig omsorg.

Forældreløs

Efter tre år lavede børnehjemmet en undersøgelse for at finde frem til hans familie, fordi myndighederne krævede, at hvis der overhovedet var mulighed for at få børnene tilbage til deres familier, så skulle de væk fra børnehjemmene. Undersøgelsen stod på i to år, og det lykkedes faktisk at finde

frem til noget familie, men de ville ikke tage imod Kwesi og hans bror, fordi de ikke mente, at moderen kunne tage sig af dem på en ansvarlig måde. Hun havde nemlig i mellemtiden fået endnu et barn og havde således tre børn, hvis fædre i øvrigt ikke var kendt.

Derefter fik de sociale myndigheder oplysning om Kwesi's udvikling på Father's Home, og det blev besluttet, at han skulle blive på børnehjemmet, og dermed måtte betragtes som forældreløs.

Universitet

Kwesi drømmer om at blive maskiningeniør, og dette arbejder han hårdt på.

Han har afsluttet sin grunduddannelse og skal nu videre i teknisk gymnasium, hvorefter han vil studere videre til ingeniør på et universitet.

Historien viser med al tydelighed, hvor vigtig en faktor Father's Home har været gennem en snes år.

På vores breddegrader forstår vi næppe, hvorfor børn i Ghana efterlades til sig selv i så stort antal, og hvordan de nemt kan blive kastebold mellem familie og sociale myndigheder.

Må Gud velsigne denne skønne unge mands fremtid.

Læs mere på fathershome.dk og [Facebook.com/fathershome](https://www.facebook.com/fathershome)

Kwesi som dreng og nu som ung mand

Vi drømmer stadig

Der er næppe en uge, hvor vi ikke fra en eller anden aktør hører, at der er brug for flere faciliteter i forbindelse med vores fællesarbejde. I denne uge lød det: Vi savner Rosenlunden i Odense!

Af John Haugegaard og Peter Götz

Vi savner

Selv om Rosenlunden ikke ville få ret mange stjerner som 'hotel', var det dog alligevel hele tiden stedet, hvor mange forskellige grupper, udvalg og råd i både DDM og MBU, mødtes ofte med en overnatning.

Efterskolens succes

I dag fylder vores efterskole hver eneste krog op med elever. Både værelser og diverse fællesrum. Tillykke med det, vi glæder os alle over den udvikling. Det medfører dog, at vores gamle idé om, at skolen kunne yde de nødvendige rammer til både møder og overnatning for råd og udvalg i vores fællesarbejde, er en saga blot.

Behov hos råd og udvalg

Det er indlysende, at både DDM og i en vis udstrækning også MBU har brug for et sted, hvor man kan holde møder, afholde små lederkurser og medarbejderdage, missionsdøgn osv. Et sted, hvor man kan drømme, lægge planer og være sammen i timevis. Også udover aftenen med en efterfølgende overnatning.

Behov hos de lokale kirker

Vores lokale kirker kan jo først og fremmest spare meget energi ved, at de år efter år kan booke samme sted til deres menighedsweekends og lignende. Et lejr- og kursussted vil også være nyttigt, når et menighedsråd har brug for at sætte sig sammen en hel lørdag i en anden ramme end den sædvanlige, og når ungdomsgruppen gerne vil på week-end et sted, hvor der er gode sportsfaciliteter i nærheden.

Behov hos retræter, børnelejre og bibelskole

Lindencamp er et naturskønt sted for en retræteweekend. Med boldbaner og badestrand er det velegnet for en børnelejr, og det er selvfølgelig også en god ramme for vores forhåbentligt voksende bibelskole.

Behov i det nationale arbejde

Ved vores store sommerkonference er der konstant efterspørgsel på værelser. Med et lejr- og kursussted vil vi yde sommerstævnet en væsentlig håndsrækning, idet vi både kan skabe toilet- og badefaciliteter, der er tilgængelige udefra, ude-

køkken, to samlingsale, og naturligvis værelser til overnatning.

Det vigtigste

Ovennævnte grunde giver god mening for mange af os til fortsat at arbejde for et lejr- og kursussted. Men der er en vinkel, der er mindst lige så vigtig. Et lejr- og kursussted har evnen til at være det rum og sætte den ramme, hvor vi udenfor vores almindelige hverdag lader os tage til side for at tænke større tanker og se nye muligheder. Mange af os, rigtig mange, har truffet nogle af vores største beslutninger på en lejr eller et stævne, hvor vi for en stund havde trukket os ud af hverdagens hvirvelvinde for at lytte til den og til det, der er større end os selv.

Vi er næsten klar

Efter lidt bump på vejen ser det nu ud til, at projektet er på vej ind i en afgørende fase, hvor de sidste drøftelser med kommunen skal på plads, inden et endeligt prospekt kan tegnes og beregnes. Vi holder ploven i furen og drømmer med jer om at forbedre rammerne for vores fællesskab(er).

Djævelske Breve

I gamle dage hed denne bog *Fra Helvedets Blækhus*. Men den er så enestående, at den sagtens tåler dette genoptryk, fordi den italesætter mange af de mulige og umulige dilem-

maer, som en kristen oplever. De omskrives til en dialog mellem to diaboliske væsener. En gammel og erfaren djævel skriver en række listige breve til sin mindre erfarne nevø, der har fået til opgave at lede et menneske bort fra Fjenden.

Humor og eftertænksomhed

Det udfordrer den humoristiske sans at læse denne bog og også evnen til at følge en logisk tankerække, der som regel er bagvendt, fordi vi befinder os i 'fristernes univers':

Glem aldrig, at når vi har at gøre med en fornøjelse i dens sunde og normale form, så spiller vi på udebane, siger den gamle dæmon til sin underordnede i respekt for Skaberen af alt godt. – Vel har vi erobret sjæle gennem nydelse, men nydelse er jo Hans opfindelse, ikke vores. Han har skabt en mangfoldighed af nydelser, uden at vi har kunnet frembringe en eneste. Vores opgave er at opmuntre mennesker til at misbruge de nydelser, Fjenden har skabt; bruge dem til tider eller på måder eller i grader, som Han har advaret imod.

Én om dagen

C.S. Lewis har med sine 31 breve – oprindeligt skrevet som klummer i en avis – spiddet uendeligt mange af de situationer, som en kristen dagligt konfronteres med. Klogt, humoristisk, provokerende og grundlæggende fuld af livsvisdom. Kan med fordel læses som en andagtsbog med et kapitel om dagen.

Djævelske Breve

C.S. Lewis

222 sider, paperback med flap

ProRex. Kr. 199,95

Sorgens Dagbog

Den gode mand, C.S. Lewis, har mistet den, der betød allermost for ham. Efter kun få års ægteskab, der for dem begge begyndte i en sen alder, bliver hans elskede ramt af kræft - og dør.

Ubærlig sorg

Lewis kan jo dette med at skrive. Han besidder evnen til at beskrive det fiktive og han er i den grad god for logiske og rationelle argumentationer, når det er aktuelt

Men denne lille bog er anderledes. Meget anderledes! Den er fuld af spørgsmål, afmagt og paradokser. Fuldt af følelser, kærlighed og protest, fordi vores forfatter kæmper sig igennem sorgens håbløshed og smertens helvede, uden at falde i med letkøbte synspunkter: *De siger, at nu er din elskede i Guds hænder. Men det har hun vel været hele tiden – og jeg har i så fald set hvad de hænder gjorde ved hende her! Skulle Gud være blevet blidere med os efter vi er døde?*

Hudløs ærlighed

I fire kapitler, skrevet efter en dagbogsnotater tager Lewis os med på den svære vandring, hvor håb og usikkerhed veksler med tro og tvivl: *Sorgen er som en lang dal, en snoet dal, hvor der efter hver drejning kan åbenbare sig et fuldstændigt nyt og anderledes landskab.*

C.S. Lewis stiller Gud mange spørgsmål i denne lille bog og oplever oftest tavshed – dog ikke som tavshed fra en boltet dør, men mere som et tavst, overbærende svar med et medfølelse blik: Find nu hvile mit barn: Du forstår det jo ikke.

En sorgens dagbog

C.S. Lewis

94 sider, paperback med flap

ProRex. Kr. 129,95.

Ved køb af 10 stk.: Kr. 99,95

Berøringen

Det umulige møde mellem Gud og mennesker

Ellen Merete W. Finnseth tager os med på den ene skønne og overraskende rejse efter den anden. Rejser, som spejler både tidsfaserne såvel som faser med tro og tvivl i hendes liv.

Med en naturlig og fordringsløs autoritet betragtede han mig fra børnebibelens sider. I søndagsskolens fortællinger kom han mig diskret i møde..... Men tiden lægger et tågeslør over det enkle og får tilliden til at blegne.

Finnseth søger i sin vandring at lade nogle af de store skikkelser, som stadig taler til os fra kirkehistorien, kaste lys over troslivets gåder – og formår at væve dem ind i vores nutidige og moderne måde at tænke på. Gamle røster bliver til levende og livgivende stemmer, som også høres, når man har lukket bogen, velgørende, helbredende, udfordrende.

Det store spørgsmål

I denne lille bog fyldt af store tanker, er der ikke noget, der ikke må spørges om og dens omdrejningspunkt er Johannes Døbers spørgsmål: Er du den, der kommer?

Det spørgsmål har lydt i hvert eneste længselsfulde hjerte lige siden, når troen på Kristus tager livtag med tvivlen.

Den norske forfatter – i øvrigt født og opvokset i Danmark – skriver på en måde, der gør det svært at lægge bogen fra sig – lige indtil det, hun siger, er så fyldt af styrke og storhed, at man må stoppe og tænke efter. Velskrevet og godt oversat.

Berøringen

Ellen Merete W. Finnseth

248 sider, hardcover

Boedal, 249,95